

Pohlednice jsou výrazným prostředkem komunikace mezi lidmi. Navíc oplývají nenahraditelnou krásou grafiky, kreseb či fotografií. Patří mezi největší a nejoblíbenější sběratelské obory. Mají nejen svou estetickou krásu, jsou i dokumentem doby, kdy vznikaly a byly posílány. Upozorňují na krásy země, kde jsme se narodili a kde žijeme. Čteme osudy a životní styl našich předků a prapředků. Reverzní strana je navíc důležitým svědkem poštovního života té či oné doby. Pohlednice mají i jemný nádech tzv. "vztekačů" podle Hlasy: "Byl jsem tu, ty ještě ne". Pohlednice ukazují i lidské osudy. Jsou důkazem pro ovlivnění jejich osudů (viz např. Kunderův žert a pohlednice s poznámkou o komunismu. Jan Palach poslal těsně před svým burčujícím činem sebeupálení poštovní zprávu příteli Hubertovi, který ji věnoval tvůrcům filmu o J. P., kde asi zmizela tato historická cennost?

Podívat se na staré pohlednice neškodí, vrátí nás to do časů, kdy ještě život měl své zásady, i když společnost prožívala neuvěřitelný pokrok a hloupost byla upozaděna a slušnost byla královnou ctností.

Pohlednice jsou ze sbírky M. L., a já je rád reprodukuji s jeho laskavým svolením.

